

Zpěv před evangeliem

„Po čtení, které bezprostředně předchází evangeliu, se zpívá Aleluja nebo jiný předepsaný zpěv, jak to vyžaduje liturgická doba. Tato aklamace tvoří samostatný obřad či úkon, jímž shromáždění věřících vítá Pána, který k němu má promlouvat, pozdravuje ho a zpěvem vyznává svou víru. Aklamaci zpívají všichni vstoje, začíná schola nebo kantor a může se i opakovat, vložený verš ovšem zpívá schola nebo kantor (...) příslušné verše se berou buď z lekcionáře, nebo Graduale“ (Všeobecné pokyny k římskému misálu, čl. 62).

„Sekvence, která je kromě dní Zmrtvýchvstání Páně a Soslání Ducha Svatého nezávazná, se zpívá před Aleluja“ (Všeobecné pokyny k římskému misálu, čl. 64).

„Jako zpěv před evangeliem se může zpívat buď text uvedený pro jednotlivé dny anebo libovolný z textů vybraných pro příslušnou liturgickou dobu“ (Úvod k prvnímu dílu mešního lekcionáře, čl. 11).

V době postní se před evangeliem zpívá pouze příslušný verš bez Aleluja. Může se však vkládat, místo Aleluja, zvolání Chvála tobě, Kriste, Králi věčné slávy“ (Úvod k prvnímu dílu mešního lekcionáře, čl. 11).

Poznámka: v níže uvedených nápěvech jsme použili jeden ze společných textů verše pro liturgické mezidobí, resp. pro postní dobu.